

Motion

1978/79: 2704

av Karl Leuchovius och Sten Svensson

med anledning av propositionen 1978/79: 213 med redovisning av planeringsskedet i den fysiska riksplaneringen

I propositionen 1978/79: 213 förordas vissa anpassningar till rådande förutsättningar av riktlinjerna för hushållning med jordbruksmark och preciseringar av riktlinjerna för fritidsbebyggelse i vissa områden.

Vi instämmer i de synpunkter som förs fram i propositionen, att kravet på hushållning med jordbruksmark bör gälla all sådan mark som bedöms komma att brukas på lång sikt och att bruksvärd jordbruksmark inte bör tas i anspråk för bebyggelse eller andra ändamål om en annan tillfredsställande lösning kan åstadkommas på annan mark.

Däremot delar vi inte propositionens uppfattning att det är befogat att regeringen intar en restriktiv hållning till utveckling av enskild fritidsbebyggelse i stora områden av vårt land.

Regeringen anför bl. a. att man bör vara återhållsam med fritidsbebyggelse vid större sjöar. Sådan bebyggelse skall endast tillåtas om den inte minskar strändernas tillgänglighet. I primära rekreatiomsområden skall fritidsbebyggelse medges endast om naturvårdens, friluftslivets och kulturminnesvårdens intressen tillgodoses och om den nya bebyggelsen utnyttjas kollektivt.

För Skaraborgs län — beläget mellan landets största insjöar Vänern och Vättern — innebär de nya riktlinjerna en skärpning som vi har svårt att acceptera. När medborgarna efter hand fått bättre förutsättningar att skaffa sig fritidshus, då vill regeringen motverka sådana ambitioner och hänvisar till områden inne i landskapet och till kollektiva stugbyar. Människorna vill i första hand ha sitt fritidshus i närheten av vatten liksom man föredrar enskilda hus framför fritidsbyar.

Områden som nu faller inom de nya restriktionerna är exempelvis Kållandsö och Torsö i Vänern.

Sedan flera generationer tillbaka har landsbygden successivt avfolkats och befolkningen koncentrerats till tätorterna. De som inte kunnat få arbete inom jordbruket har i regel flyttat till tätorterna. Någon möjlighet att pendla har inte funnits förrän på senare tid. Förhållandena är nu helt ändrade. Skaraborgs län hör till de biltätaste länen i Sverige, och den ökande fritiden förbättrar möjligheten till fritidsboende, men även permanentboende, på landsbygden. Kommunerna måste således kunna erbjuda ett brett utbud av fritidsbostadsalternativ för att stoppa landsbygdens avfolkning och möjliggöra en förnygring av landsbygds-

befolkningen. Vi måste vidta alla tänkbara åtgärder för att bevara en levande landsbygd, vilket inte minst är angeläget i ett så utpräglat jordbrukslän som Skaraborg.

Möjlighet måste ges att t. ex. vid generationsskifte få utföra nybyggnation av bostäder i anslutning till jordbruksfastighet.

Vi har i annat sammanhang hävdat att centrala delar av Tiveden bör förklaras som nationalpark. Emellertid bör fritidsbebyggelse i Tiveden tillåtas inom ett planerat område vid Granvik, vilket också länsstyrelsen har förordat.

Vi anser att i en tid med ökad fritid för människorna och större behov av avkoppling, rekreation och stimulans skall man inte göra det svårare för de människor som vill bygga ett eget fritidshus.

Detta är en högst legitim önskan, och samhället borde naturligtvis på olika sätt underlätta för människorna att ordna sin fritid på det sätt de själva önskar. I vårt land räcker marken till i de allra flesta områden för att tillgodose efterfrågan på fritidstomter. Detta gäller inte minst i Skaraborgs län.

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts angående planering av mark och fritidsbebyggelse i Skaraborgs län.

Stockholm den 17 maj 1979

KARL LEUCHOVIUS (m)

STEN SVENSSON (m)